

Minister: Er det ikke muligt, at denne Mand kan faa at vide, hvor han staaer? Vil den højtærede Indenrigsminister ikke i denne Sag afgive en positiv Erklæring om, hvorvidt Ministeriet vil give ham Medhold eller ikke? Det synes jeg i dette Øjeblik er det fornødne i denne Sag. Det er det, Sagen trænger til, for at Poul Christensen kan blive retfærdiggjort, for at Offentligheden ikke skal være desorienteret, for at Bestyrelsen kan komme til at staa paa sit rette Standpunkt, for at Jens Andersen kan forstaa, hvad han har gjort, og for at Sygekasseinspektøren kan faa at vide, hvorvidt han har baaret sig rigtigt ad eller ej. Jeg appellerer til den højtærede Indenrigsminister om nu at lade os faa et positivt Svar i denne Sag.

Formanden: Skønt den Sag, det ærede Medlem omtalte, rettest burde have været gjort til Genstand for en Forespørgsel, har jeg dog tilladt det ærede Medlem at fremkomme med den her for at spare Tid, og fordi den jo ogsaa har noget Slægtskab med den Sag, som foreligger til Forhandling. Jeg har i Forvejen underrettet Indenrigsministeren om, at Sagen vilde fremkomme.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal gerne gøre nogle Bemærkninger om det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) nu saa udførligt har været inde paa, og jeg vil gøre det med det samme, da Spørgsmaalet nu staaer friskt for ærede Medlemmers Erindring. Det vilde føre for vidt, om jeg indlod mig paa blot til Dels at gentage den Opredning af Sagen, som det ærede Medlem var inde paa og jo i nogen Grad ogsaa havde Held til, synes jeg, at give Tinget. Der var et Par Ting i det ærede Medlems Fremstilling, jeg gerne vil sætte en Streg under. For det første oplyste det ærede Medlem, at der i den paa-gældende Kasse, Sørup-St. Jørgens Sygekasse, fandtes det efter min Mening og antagelig ogsaa efter det ærede Medlems Mening meget uheldige Forhold, at Begravelseskassens og Sygekassens Midler var sammenblandede. Jeg tror, det ærede Medlem sagde, at de var saa sammenfiltrede, at de ikke kunde skilles ud fra hinanden. Allerede dette viser, hvor vanskeligt det er at komme til Bunds i denne Sag, saa det med Bestemthed kan siges, hvor Skylden for de Uregelmæssigheder og den Kasse-mangel, der altsaa har været, faktisk ligger. Jeg vil for at undgaa enhver Mis-

forstaaelse sige, at efter det Kendskab, jeg har kunnet faa til Sagen, har jeg ikke noget som helst Øjeblik tænkt mig den Mulighed, at der enten fra Poul Christensens eller fra den senere Kasserers, ej heller fra den saa meget omtalte J. Andersens Side skulde være begaaet noget som helst i Retning af Falsk, eller at der af nogen som helst af de tre Mænd, der særlig har haft med disse Forhold at gøre, skulde være enten stukket noget under Stolen eller foretaget noget som helst for at dække over Besvigelser af nogen som helst Art. Jeg har Indtrykket af, at det hele maaske, naar det kommer til Stykket, i Virkeligheden stammer fra denne Sammenblanding af Begravelseskassens og Sygekassens Midler, en Sammenblanding, der har fundet Sted i den Grad, at Poul Christensen selv i sin Fremstilling til Ministeriet siger, at „i de senere Aar har begge Kassers Midler været sammenblandede, baade den kontante Beholdning hos Kassereren og de Midler, der frugtbar-gjordes ved Indsættelse i Sparekasse, hvad der skete paa en fælles Kontrabog”. Men det vil altsaa sige, at man ikke en Gang af denne Kontrabog kan se, hvad der er sat ind for Sygekassens Regning, og hvad der er sat ind for Begravelseskassens Regning. Det hedder et andet Sted i et af de mange Dokumenter, der er i Sagen, at Regnskabet føres ogsaa i den samme Protokol. Jeg har ikke haft Lejlighed til at se hverken Protokollen eller den af mig nævnte fælles Kontrabog i Sparekassen, men jeg gaar ud fra, at det i Virkeligheden vil sige, at det hele er saa sammenblandet eller, som det ærede Medlem sagde, sammenfiltret, at ingen har kunnet hitte ud af, hvad der var hvad, i hvert Fald ikke uden en meget indgaaende Revision, hvis den da i det hele taget er mulig.

Jeg vil nævne et andet Forhold, som ogsaa det ærede Medlem refererede, og som jeg gerne vilde sætte en Streg under, nemlig dette, at det har vist sig, at der i 1908 og 1909 var, som det hedder, overført fra Begravelseskassen til Sygekassen henholdsvis 200 Kr. og 100 Kr. Naar det nu bagefter viser sig, at der to Gange er overført fra Begravelseskassen til Sygekassen Beløb paa tilsammen 300 Kr., eller som det ærede Medlem sagde, det var vistnok 302 Kr. — men det gør nu mindre til Sagen, — og at der gaar flere Aar, inden man opdager, at der fejlagtigt er overført saadanne Beløb fra Begravelseskassen til Sygekassen — saadan forholder det sig vistnok — synes jeg, at man allerede deraf faar et Indtryk af, i hvilket Uføre det hele